

© Remus Aussen

Tijdens het Bass Camp dirigeert Yolanda haar orkest van bassisten

Kane. Op een Nederlandse site staat: 'Charles blijft echter wegens onderlinge conflicten niet lang bij de band'. Die verklaring kan niet anders dan van een Nederlandse bron afkomstig zijn. 'Staat die verklaring op internet? Dan ontcom ik er niet aan om ook mijn versie te geven. Het komt hier op neer: toen ik met Dinand afgesproken had, was dat om te zien of ik tot de band zou toetreden. Die avond echter, bij de MTV-Awards, verklaarde hij mijn aanwezigheid ongelukkigerwijs door te zeggen dat ik bij de band was gekomen. Te vroeg, want we hadden elkaar die dag voor het eerst ontmoet. En voordat je zo'n belangrijke werkrelatie aangaat, moet je toch even zien of het klikt. Nou, we hebben drie dagen in de studio doorgebracht en zijn stijl van produceren, zijn karakter en mijn karakter gingen niet samen. Ik heb toen uitgelegd dat het voor mij niet ging werken, maar hij had alles al naar buiten gebracht. En dat was niet slim. Maar "onderlinge conflicten?" Het was niet zo dat we ruzie maakten. We konden simpelweg niet met elkaar overweg. Zijn werkwijze ging gepaard met gedrag dat op mij een op het agressieve en dominante

'Ik maak nu muziek die echt helemaal staat voor wie ik ben, wat ik doe, en wat ik mooi vind.'

indruk maakte, en ik voelde me daar niet prettig bij.'

En aangezien De Bassist geen boulevardblad is, laten we het daarbij. Dus ook de rol die de woorden 'Eye Of The Tiger' tijdens de ontmoeting gespeeld hebben, blijft buiten beschouwing. Ook al is het een mooi verhaal.

Bas en zang

'Mijn gitaarleraar - ik ben met gitaar begonnen, maar speelde er vanaf dag één vooral baslijnen op - vond dat ik moest zingen als ik gitaar speelde, maar dat heb ik beleefd geweigerd. Hoe het uiteindelijk dan toch zo ver kwam? Het was noodzaak. Iemand die dichtbij mij stond, kwam te overlijden. Een vriend vroeg me daar te komen optreden. Ik had net een album gemaakt, maar het lukte niet om de band bij elkaar te krijgen, te repeteren, enzovoorts. 'Het maakt me niet

uit met wie je komt, ik wil jou daar', zei hij. Hij bracht me in een positie dat ik niet meer kon weigeren. Ik deed het optreden, zonder band, zonder de vaste zangeres. En sindsdien heb ik de combinatie bas en zang verder ontwikkeld. Gewoon door oefeningen te bedenken en die te doen totdat het goed was. Die oefeningen zijn nu ook een belangrijk onderdeel van de lessen die ik geef.'

En inderdaad. Tijdens haar masterclass bij Warwick daagt ze in weinig tijd zowel zichzelf als de klas uit om glazen plafonds te doorbreken op het gebied van timing, feel, het creëren van baslijnen en de combinatie bas/zang. Maar ongeacht de oefeningen, de glazen plafonds, de combinatie bas/zang: wat je blijft en wat je in iedere opname of video waarin zij meespeelt meteen herkent, is Charles' nietsontziende maar o zo ondersteunende groove. ■